

تبعیض قائل نشود

پیمان بزرگنیا
پژوهشگر و نوازنده موسیقی نواحی

تصویب بیمه بیکاری هنرمندان اتفاق بسیارمهمی است ،اگرچه هنوزدر باور ما نمی‌گنجد،اما قطعاً این موضوع می‌تواند کمک بسیاری به اهالی موسیقی بویژه موسیقی نواحی باشد، چرا که در ناامیدی بسر می‌برند. بنابراین لازم است دولت حمایت‌های لازم را از این قشر هنرمند داشته باشد. شرایط موسیقی نواحی کمی متفاوت تراز موسیقی‌های دیگر است .

بنابراین باید دید این موضوع شامل کدامیک از هنرمندان موسیقی اقوام خواهد بود؛ به این علت که بخشی از هنرمندان موسیقی نواحی ناشناخته هستند و لازم است دفتر موسیقی یا دیگر نهادهای موسیقی آنها را شناسایی کنند و اگر این شرایط قرار است فراهم شود این هنرمندان هم بتوانند از امکانات بیمه بیکاری بهرمند شوند؛ بسیاری از هنرمندان موسیقی نواحی گرفتار معیشت زندگی روزمره خود هستند، بخصوص این بیماری شرایطی سخت تر برای آنها به وجود آورده است.

امیدوارم نهادهایی که مسئولیت این کار را برعهده گرفته‌اند این عزیزان را بدرستی شناسایی کنند و دراین زمینه تبعیضی قائل نشوند، چرا که هنرمندان موسیقی بومی ایران با فقر و بیکاری دست و پنجه نرم می‌کنند و لازم است به آنها رسیدگی شود.

■ چشم‌اندازروشن وحاشیه‌امنیت‌برای اهالی سینما

محمدعلی نجفی، رئیس هیأت مدیره خانه سینما از تلاش‌ها برای به نتیجه رسیدن جلسات هماهنگی با وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی خبر داد: «همین الان (ظهر روز سه‌شنبه) باز هم در جلسه‌ای با محمد شریعتمداری راجع به این ماجرا گفت‌وگو کردیم و به نتایج خوبی رسیدیم. در اولین فرصت راجع به جزئیات و قول و قرارهایی که گذاشتیم صحبت خواهیم کرد.»

او رابزنی‌های انجام شده در ماه‌های اخیر را مثبت ارزیابی کرده و اظهار امیدواری می‌کند تا پایان سال موضوع بیمه بیکاری اهالی سینما به نتیجه مطلوب برسد. محمدعلی نجفی، فیلمساز سینمای ایران، بیمه‌بیکاری را تضمین‌کننده امنیت روانی و اقتصادی برای اهالی سینما دانسته و اعلام کرد: «اهالی سینما شغل‌های موقتی دارند. کارهایشان مقطعی است. بیمه‌بیکاری برای آنها بسیار اهمیت دارد. امنیت روانی ایجاد می‌کند.»

رئیس هیأت مدیره خانه سینما در توضیحات تکمیلی افزود: «بیمه بیکاری و بازنشتنگی امید و چشم‌انداز روشنی است برای جوان‌های شاغل در سینما که به آینده شغلی‌شان امیدوار باشند و برای مسن تر اههم پشتوانه وحاشیه‌امنیت‌ایجاد می‌کند.»

■ درانتظار ابلاغ بخشنامه وز جزئیات طرح

رئیس هیأت مدیره خانه تئاتر در گفت‌وگو با «ایران»، ضمن ابراز خوشحالی از عملیاتی شدن این طرح که مدت‌هاست در پروسه‌های مختلف دچار وقفه شده، ابراز نظر درباره این مسأله را به زمانی که جزئیات طرح ابلاغ شود موکل کرد و گفت: «همان‌طور که آقای وزیر گفته‌اند این مسأله جدیدی نیست و در حقیقت موضوع از حدود دو سال پیش با حضور صنوف مختلف از جمله خانه‌تئاتر، خانه موسیقی، خانه سینما و انجمن‌های تجسمی کلید خورد. موضوع مربوط به برنامه پنج‌ساله ششم توسعه بود که در برنامه‌های گذشته حرفش به میان می‌آمد اما متأسفانه عملیاتی نشد و در نهایت در برنامه پنج‌ساله آن را مطرح کردیم و بالاخره طی جلسات مختلفی برگزار شد و در نهایت این سند همکاری که امنیت شغلی وساماندهی انجمن‌های سراسری فرهنگ، هنر و رسانه را شامل می‌شد بین وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزیر کار به امضا رسید و در هیأت دولت هم تصویب شد.»

رئیس هیأت مدیره خانه تئاتر درباره چگونگی عملیاتی شدن این مصوبه «کمسیون بند چهارم مسئول این موضوع شد که به انجمن‌هایی که از قبل در خانه‌هایی مثل خانه سینما، تئاتر و تجسمی... بودند فرصتی سه ماهه داده شد تا بتوانند تقاضای خود برای تغییر وضعیت را به این کمیسیون ارائه دهند و به انجمن‌ها غیر متشکل هم یک فرصت شش ماهه داده شد تا تقاضای خود را ارائه دهند تا از این طریق به مدت ۱۳۱ قانون کارگر و کارفرمایان وزارت کار» اشاره داد. او صحبت‌های وزیر را امیدوار کننده دانست و گفت: «البته باید منتظر بنامیم و ببینیم آنچه که درباره بیمه بیکاری گفته شده صرفاً مربوط به دوران کروناست یا خیر. به همین دلیل باید منتظر ماند تا بخشنامه منتشر شود تا ببینیم آنچه عنوان شده در ارتباط با بحث انجمن‌های صنفی سراسری است یا چیزی است متفاوت برای دوران فعلی»

ارشاد دادگر
کارگردان و عضو اصلی و نایب رئیس هیأت مدیره خانه تئاتر

مشکل از اساس باید حل شود

امیدوارم بیمه بیکاری هنرمندان هر چه زودتر سندیت پیدا کند و عملیاتی شود چون دولت بعدی می‌تواند آن را نقض کند و ضمانت اجرایی برای آن قائل نشود. البته یک نگرانی دیگر هم وجود دارد و آن این است که ما وقتی زیر نظر اداره کار رفاه اجتماعی برویم کارگر حساب می‌شویم و این اتفاق مسائل خاص خود را دارد. در صورتی که طی مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی هنرمندان می‌توانستند به صورت مستقیم تحت حمایت خود وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار بگیرند. نکته اینجاست که وقتی هنرمند در اداره کار به عنوان کارگر شناخته شود (مثلاً درباره همین بیمه بیکاری) ممکن است این وزارتخانه صرفاً چند ماه محدود به هنرمند بیمه پرداخت کند در حالی که شاید هنرمند چندسال بیکار بماند. باین همه من امیدوارم این اتفاق، صرفاً با هدف بیمه‌بیکاری رخ ندهاده باشد و به همین جachtم نشود چون مشکل بزرگ ماییمه بیکاری نیست بلکه کار فرست. ما کار فرماند داریم، کارفرما در تئاتر نمی‌شود شرکت یا همان کمپانی، مثلاً تئاتر شهر که متولی آن مرکز هنرهای نمایشی است می‌تواند نقش یک کمپانی را بازی کند اما وقتی هنرمند برای این مرکز کار می‌کند صرفاً کمک هزینه تولید اثر را دریافت می‌کند و بیمه و مالیات و... را خودش باید بدهد. در نتیجه در چنین پروسه‌ای کارفرمای کسان دیگری می‌شود. امروز مسئولیت همه چیزها با کارگردان است و آنچه به عنوان تهیه‌کننده می‌شویم هم در کشور ماتعرفینی ندارد و هرکسی می‌تواند هر ادعایی داشته باشد اما کمپانی مسئولیت برنامه ریزی تمام کارهایی که در طول سال انجام می‌دهد را باید در تراز مشخصی ارائه بدهد و نمی‌تواند کار را نیمه‌کاره رها کند چون با هنرمند قرارداد مشخصی دارد.

تأییداشت

آن تعریف شود.»

■ برای حمایت از ناشران اقدامات دیگری در دست است

بعد از مدت‌ها پیگیری قرار شده اهالی کتاب هم از جمله گروه‌هایی باشند که بیمه بیکاری به آنان تعلق پیدا می‌کند. البته در گفت‌وگویی که با رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران داشتیم گویا این طرح به نویسندگان و مترجمان تعلق پیدا می‌کند و ناشران و دیگر بخش‌های فرهنگ و هنر را شامل نمی‌شود. **هومان حسن پور** در این رابطه به «ایران» گفت: «بعبدی می‌دانم این بیمه شامل ناشران و کتابفروشان هم بشود چراکه اصلاً ذات کار این طیف متفاوت است و ناشران و کتابفروشان است. اطلاعات دقیقی درباره جزئیات این طرح ندارم؛ به گمانم این طرح بیشتر در میان فعالان حوزه کتاب شامل حال نویسندگان و مترجمان بشود. حالا شاید هم جامعیت بیشتری دارد و بخشی از اهالی نشر را هم شامل بشود؛ بهر است مسئولان ارشاد اطلاعات دقیق‌تری در این رابطه منتشر کنند.»

به گفته رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران، از آنجایی که این طرح، بیمه بیکاری است پس شامل افراد کارآفرینی نمی‌شود که در حیطه نشر و کتابفروشی کار می‌کنند؛ مگر بحث کارکنان آنها در میان باشد و اینکه در صورت بیکار شدن بتوانند از این بیمه بهره بگیرند. اگر در این طرح فکری هم برای اهالی نشر کرده‌اند باید جزئیات اعلام شود تا ببینیم در چه قالبی آن را تعریف کرده‌اند. با این حال به نظر می‌رسد این طرح بیشتر در خصوص افرادی که به تولید محتوا اشتغال دارند اختصاص دارد؛ و در گره ناشر یا کتابفروشی که ناچار به تعطیلی کار خود شود باید‌هی و اومشکلات متعددی روبه‌رو می‌شود که دیگر بیمه بیکاری چندان راهگشای مشکلاتش نخواهد بود.»

باین حال آن‌طور که حسن‌پور اعلام کرده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای حمایت از ناشران و کتابفروشان هم برنامه‌هایی در دست دارد که برخی از آنها چیزی نمانده به عمر بنشینند. او ادامه داد: «در حال حاضر چند کار در دست انجام است؛ از جمله اعضای وام کم‌بهره به اهالی نشر. تا جایی که مطلع هستم مراحل پایانی اعطای این وام طی می‌شود که اگر عملی شود تا حدی قادر به بهبود شرایط نشر خواهد بود، حداقل تا جایی که احیای نشرمان حفظ شود.»

رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران ضمن آنکه تأکید دارد شرایط فعلی اقتصادی و از سویی محدودیت‌های مضاعفی که کرونا سبب شده همه بخش‌های فرهنگ و هنر را گرفتار مشکلات متعددی کرده تصریح کرد: «با اینکه نمی‌توان منکر مشکلات متعددی شد که همه بخش‌ها را درگیر کرده اما حوزه نشر بیش از همه قسمت‌های فرهنگ آسیب‌دیده است. آن‌چنان‌که کافی است سری به آمار نشر کتاب طی سال جاری یا دوره زمانی مشابه آن در سال گذشته بزنید تا متوجه این مسأله بشوید.»

حسن‌پور با اینکه معتقد است نمی‌توان تفاوتی میان هیچ یک از بخش‌های فرهنگ و هنر قائل شد و همه آنها در کنار یکدیگر اهمیت بسیاری دارند گفت: «در دیگر حوزه‌ها با اغلب بار بار طرف هستم؛ به عنوان مثال بازیگر یا خواننده. برای اینها می‌توان بحث بیمه‌بیکاری راه‌به‌یاب‌کنید. در حوزه‌هایی نظیر سینما و سرپایه‌های کلان اغلب در حوزه دولتی تعریف شده، بنابراین اگر در قلمر نظام سینمایی یا فرهنگی مدتی هیچ برنامه‌ای اجرا نشود از آنجایی که هزینه‌ها را باید دولت می‌پردازد حالا هم امکان جبران آن به شکل دیگری فراهم است.»

«ایران» از دیدگاه ها و نظرات اهل فرهنگ درباره موضوع بیمه بیکاری هنرمندان گزارش می دهد

ضمانت نامه ای برای تامین امنیت روانی اصحاب فرهنگ

گروه فرهنگی؛ چندی پیش سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حاشیه مراسم هفته پژوهش از موافقت دولت با برقراری بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه خبر داد و اعلام کرد که با تصویب آیین‌نامه مربوطه در هیأت وزیران از این پس بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه که از جمله تکالیف قانون ششم توسعه کشور است اجرایی می‌شود. این خبر خوش امیدی برای هنرمندان بود تا سختی‌های بیکاری و عدم امنیت که طی این سالیان داشته‌اند فراموش شود.

■ اتفاقی خوب برای روزنامه‌نگاران

اهالی رسانه هم جزوصنوفی هستند که شامل بیمه بیکاری خواهند شد. پیش از این همیشه بر سر مسائلی مانند تعریف خبرنگار و روزنامه‌نگار، بیمه آنها و البته حمایت از روزنامه‌نگاران در شرایطی مانند بیکاری اختلاف نظرهایی وجود داشت اما به نظر می‌رسد با موافقت وزیر ارشاد با برقراری بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه حداقل بخشی از این مسائل حل شود و مهم‌تر از همه مشکلات اهالی رسانه در شرایط سخت بیکاری کمتر شود.

شهریار شمس به عنوان دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران از اعلام این خبر و برقراری بیمه بیکاری اهالی رسانه استقبال می‌کند. اتفاقی که نتیجه جلسسهایی که در این زمینه برگزار شد و پیگیری صنوف مختلف بوده است. شمس گفت: «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران بیشتر از ۲ سال برای تدوین آیین نامه بیمه بیکاری پیگیری کرد و با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی جلسات متعددی با حضور نمایندگان صنف‌های مختلف درگیر مانندسینماگران، اهالی تئاتر، هنرهای تجسمی و انجمن روزنامه‌نگاران برگزار می‌شد و در نهایت این آیین‌نامه براساس طرح برنامه ششم تدوین شد. در زمان تدوین این آیین‌نامه نظرات نمایندگان اصناف مختلف در این کمیته بررسی شد که به تدوین آیین‌نامه‌ای که توسط وزارت ارشاد به دولت ارسال شد، منجر شد.» به گفته او برقراری بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه کار بزرگی بود که با پیگیری ها و همکاری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، علی‌اصغر سیدآبادی مشاور وزیر فرهنگ و بخش حقوقی این وزارتخانه با نمایندگان صنوف مختلف به ثمر رسیده است. جزئیات آیین‌نامه این بیمه بیکاری منتشر نشده اما شمس درباره مسائلی که انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران در جلسه‌ها بر آن تأکید داشت: «قانون برنامه ششم بسیار مهم بود و مشخص نبود که بیمه بیکاری توسط کدام صندوق باید پرداخت شود. چون سازمان تأمین اجتماعی متعلق به کارگران است و تشکیل صندوق جدید هم نیاز به بودجه دارد. به همین دلیل تلاش کردیم تا آیین‌نامه‌ای تدوین کنیم که صنوف مختلف بتوانند بخشی از مشکلات‌شان را حل کنند.»

اهالی فرهنگ و هنر و رسانه براساس شکل و شیهه کارشان شامل قوانین مشخص کاری نمی‌شوند و همین‌مسأله بهره‌گیری آنها را از قوانین حمایتی مانند بیمه بیکاری دچار مشکل می‌کرد. براساس شکل و شیهه او روزنامه‌نگاران و خبرنگاران بخشی از اهالی رسانه به صورت آزاد فعالیت می‌کنند و نه بیمه هستند و نه بیکاری آنها مشخص است و به همین دلیل وقتی با بیکاری مواجه می‌شوند نمی‌توانند از کمک‌های قانونی در این زمینه استفاده کنند. برای حل این مشکلات در آیین‌نامه جدید چه راهکاری در نظر گرفته شده است؟ شمس توضیح داد: «پیشنهادهای مختلفی درباره تعریف روزنامه‌نگار و اینکه انجمن‌ها، نهادهای مدنی و دولت چه نقشی در این زمینه داشته باشند داشتیم. گروهی از روزنامه‌نگاران در رسانه مشخص کار می‌کنند و بیمه دارند اما روزنامه‌نگار آزاد هم داریم. نتایج جلسه‌هایی که در این زمینه برگزار کردیم ۶ ماه پیش به تشکیل کمیسیون فرهنگ و هنر و رسانه منجر شد و قرار است یک کانون عالی تشکیل شود و همه صنوف زیرمجموعه وزارت کار به عنوان کار تعریف شوند. براساس قوانینی که تا به حال داشتیم بسیاری از صنوف کار تعریف نشده بودند. به طور معمول انجمن صنفی باید مشخص کند چه کسی روزنامه‌نگار و خبرنگار است اما متأسفانه به دلیل اینکه فعالیت انجمن صنفی روزنامه‌نگاران که به عنوان یک صنف سراسری کار می‌کرد متوقف شد مشکل اساسی در این حوزه داشتیم.»

براساس آیین‌نامه کمیسیون فرهنگ و هنر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران می‌تواند به صورت سراسری فعالیت کند و به این شکل تعریف روزنامه‌نگار توسط صنف صورت می‌گیرد و اگر اتفاقی از همکاران بتوانند از مزایای مختلف بهره‌برند. سازمان تأمین اجتماعی قوانین مشخصی برای بیمه بیکاری و رقمی که در قالب این بیمه به فرد بیکار تعلق می‌گیرد دارد. در بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه این رقم به چه شکل تعیین می‌شود؟ شمس گفت: «ما تعریف کردیم که باید صندوقی تشکیل شود که این توانمندی را برای انجام حمایت‌های مشخص داشته سلامت می‌تواند تا حدودی این امنیت را برای اهالی سینما تضمین کند.

سینما شغل است و بیکاری هم همان بیکاری است با تمام دغدغه‌های

سینما برای مخاطب و البته برخی مسئولان سرگرمی است و تفریح فرهنگی محسوب می‌شود اما برای ما اهالی سینما به جز عشق، شغل است، حرفه است؛ یعنی کسب و کار و محل درآمد است. با این نگاه دیگر فعالان این حوزه را نمی‌شود آدم‌هایی شکم‌سیری تصور کرد که از سر دلخوشی و گذران وقت در سینما فعالیت می‌کنند. بله ویترین سینما پرزرق و برق است و اخباری که از دستمزد بخشی از بازیگران به گوش می‌رسد فریبنده است. اما گل این زرق و برق را نخورید. درس همین پرده پررنگ و لعاب افراد پرزحمتی هستند که دیده نمی‌شوند. گاهی حتی نامشان در تیتراژ نمی‌آید یا مخاطب آن را نمی‌بیند. فعالیت آنها همچون دیگر اهالی سینما حتی در قانون هم دیده نشده و شغل محسوب نمی‌شود. وقتی حرف از بیکاری و امنیت شغلی می‌شود باز هم نگرانی‌های آنها به چشم نمی‌آید.

در حالی که سینما شغل آن‌هاست و بیکاری هم برای آنها همان تعبیر را دارد یعنی دغدغه معیشت. سینما صنعت گرانی است و سرمایه‌گذاری در

پوران درخشنده
فیلمساز

تأییداشت

- چهارشنبه ۳ دی ۱۳۹۹**
- سال بیست و ششم**
- شماره ۷۵۲۴**

لادن حیدری معاون توسعه مدیریت و منابع وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی خبر داد

باید تا ابلاغ مصوبه برای جزئیات بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه صبر کرد

گروه فرهنگی / خبری که سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برای بیمه بیکاری اهالی فرهنگ و هنر اعلام کرد خبری بود که مدت‌هاست اهالی فرهنگ و هنر چشم انتظار آن بودند، چرا که دو سال گذشته وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به همراه نمایندگان انجمن‌های صنفی فرهنگ و هنر مشغول تهیه و تدوین آیین‌نامه‌ای بودند تا بر اساس آن بیمه بیکاری نیز شامل اهالی فرهنگ و هنر شود. اکنون تمام صنوف فرهنگی و هنری منتظر جزئیات این مصوبه هستند. لادن حیدری، معاون توسعه مدیریت و منابع وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در گفت‌وگو با «ایران» در این باره گفت که هنوز این مصوبه از سوی دولت ابلاغ نشده است و باید تا ابلاغ مصوبه برای جزئیات صبر کرد.»

او در مورد مفاد این آیین‌نامه توضیح داد: «با توجه به محدودیت‌ها و موانع، پیش نویس مربوطه با مجوریت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و مشارکت صنوف هنری تهیه و برای سازمان برنامه و بودجه

ارسال شد. سازمان برنامه و بودجه نیز با اصلاحاتی بر این پیش نویس آن را برای دولت ارسال می‌کند. اما مع الوصف آخرین مصوبات کمیسیون فرهنگی دولت گویای موارد ذیل است: ۱- حسابی در خزانه برای وصول کمک‌های دولتی برای بیمه بیکاری هنرمندان افتتاح می‌شود. ۲- شورای بیمه بیکاری هنرمندان در وزارت ارشاد و دبیرخانه آن در صندوق اعتباری هنر تشکیل می‌شود.» او درباره شکل اجرایی این شورا گفت: «ریاست شورا با معاون وزیر ارشاد و دبیری آن با مدیرعامل صندوق اعتباری هنر است. اعضای شورا مرکب از نمایندگان وزارت کار، خزانه، سازمان تأمین اجتماعی، سازمان تبلیغات و... است. ۳- هنرمندان از طریق سامانه تقاضا را به دبیرخانه شورا می‌دهند. در صورت تصویب شورای بیمه بیکاری مزبور، مراتب به سازمان تأمین اجتماعی اعلام می‌شود. سازمان تأمین اجتماعی در سامانه‌های خود حساب انفرادی برای ایشان افتتاح و برای دریافت مقرری به خزانه معرفی و وجه توسط خزانه واریز می‌شود. ۴- اجرای این مهم منوط به تأمین اعتبار لازم از سوی دولت است. ۵- هر مشمول صرفاً سالی ۱ ماه می‌تواند مقرری دریافت نماید و در ۵ سال اول اجرا صرفاً سالی دو ماه بوده و از آن به بعد می‌تواند از میانگین استفاده کند. مثلاً در سال ششم می‌تواند ۶ ماه استفاده نماید که این میزان سهم سه سال وی است. البته به ازای هر فرزند ۵ درصد به رقم تعیینی مقرری اضافه می‌شود.»

حیدری در پاسخ به این سؤال که در چه سامانه‌ای هنرمندان باید ثبت نام کنند، تصریح کرد: «بعد از ابلاغ آیین‌نامه، سامانه هم تعیین و اعلام عمومی می‌شود.» معاون وزیر در مورد اینکه چرا این روند طولانی شد، افزود: «این تکلیف از برنامه چهارم وجود داشت و بالاخره تلاش‌های جناب وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رابزنی‌های بسیار باعث شد تا موفق به تصویب آن شویم.» او در مورد اینکه چرا هنرمندان در طی این سال‌ها مشمول بیمه بیکاری نبودند، توضیح داد: «از آنجایی که فعالیت‌های فرهنگی هنری شغل محسوب نمی‌شدند و از سویی منابع صندوق بیمه بیکاری هم محدود است و از طرفی سهم بیمه بیکاری باید توسط کارفرما واریز شود. همه این مسائل باعث شد تأخیر زیادی در پیش‌بینی منابع و پذیرش توسط نهاد‌های ذیربط رخ دهد.»

حیدری در پاسخ به اینکه آیا همه هنرمندان مشمول این بیمه خواهند شد، پاسخ داد: «همه هنرمندان عضو صندوق هنر یا هنرمندانی که صنوف فرهنگی و هنری آنها را معرفی و تأیید کنند، مشمول بیمه بیکاری خواهند شد. به این ترتیب که هنرمندان بعد از بیکار شدن که به تأیید شورای بیمه پیش‌بینی شده در آیین‌نامه می‌رسد، می‌توانند طبق ضوابط برای برخورداری از بیمه بیکاری اقدام کنند.»

دولت تسهیلگر

علی‌اصغر سیدآبادی
نویسنده

تأییداشت

بیمه بیکاری و نظام صنفی پدیدآورندگان آثار فرهنگی و هنری و برخی موضوعاتی از این دست، به عنوان ایده‌هایی جذاب برای مخاطبان در برنامه‌های توسعه تکرار می‌شد، اما چون پیش از آنکه به احکام برنامه تبدیل شوند، ساز و کارهای اجرایی برای آن‌ها طراحی نشده بود، معمولاً راه به جایی نمی‌بردند. زمانی که در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مسئولیتی داشتم، تهیه شیوه‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های اجرایی برای بیمه بیکاری، جزو کارهای دفتر ما بود. برخی بررسی‌های اولیه کارشناسی نشان می‌داد که در چارچوب رویه‌های جاری، تبدیل این احکام به شیوه‌نامه اجرایی ممکن نیست، اما آیا این دو موضوع و چند موضوع دیگر از این جنس درباره کسانی طراحی و تدوین شده بود که به نظر نباید بدون مشارکت خودشان تصمیمی درباره‌شان گرفته می‌شد. با چنین نگاهی و با هماهنگی وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی، تصمیم‌گیری و تدوین شیوه‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های ذیل این احکام را از شوراهای کارشناسی اداری به جمعی سپردیم که در آن کارشناسان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و دیگر نهادهای مرتبط بسیار کم بودند. در قدم نخست نمایندگان همه شکل‌های صنفی را برای همکاری دعوت کردیم و کار به رغم تردیدهایی که دوستان صنوف داشتند، شروع شد. رسیدن به اشتراک معنایی درباره

مفاهیم وقت زیادی می‌گرفت، اما در همین بحث‌ها دریافتیم که کارمان مهم‌تر از تدوین یک آیین‌نامه است. نه تنها گفت‌وگوهایی از این دست میان دولت و صنوف مدت‌ها بود که انجام نشده بود که بین صنوف نیز چنین گفت‌وگوهایی درباره مسائل مشخص صنفی درنگ‌رفته بود. آنچه در این نشست‌های منظم هفتگی می‌گذشت، تجربه شیوای از مدیریت فرهنگی بود که دولت به جای متصدی و متولی، نقش تسهیلگر را ایفا می‌کرد تا بهترین تصمیم‌ها گرفته شود. برای جمع‌تدوین نظام صنفی موضوعی پایه‌ای را ترواسازی تریو، اما کار از بیمه بیکاری شروع کردیم تا تمرین برنامه‌ریزی مشارکتی کنیم که نه طرف‌های دولتی و نه طرف‌های صنفی تجربه چندانی در آن نداشتیم. پس از گذشت چند جلسه تقریباً همه دریافته بودیم که نفس این گفت‌وگوها از آیین‌نامه‌ای که قرار است، تدوین کنیم، مهم‌تر است. کم‌کم سر معنای مفاهیم به اشتراک می‌رسیدیم. کم‌کم منافع صنفی روشن می‌شد. به مرور نقش‌ها و انتظارات و اختیارات و منابع‌ها و امکانات‌ها و چالش‌ها و راه‌های خود را نشان می‌دادند و با هم درباره‌اش بحث می‌کردیم و راه‌حل پیدای می‌کردیم، اما در برابر هر راه‌حلی رویه‌ها و مقررات جاری دست و پاگیری بود که باید با امکانات حقوقی و قانونی از آن‌ها عبور می‌کردیم تا سرانجام روزی سرمتن پیش‌نویس بیمه بیکاری توافق کردیم، اما این پیش‌نویس باید از خان‌های مختلفی می‌گذشت تا به تصویب برسد و احتمالاً در مسیر تغییراتی هم می‌کرد.